

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ป่าพรุ

"สวนสมเด็จพระเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ"

ตำบลชะอวด อำเภอชะอวด

จังหวัดนครศรีธรรมราช

**** เส้นทางศึกษาธรรมชาติรอบ**

**** ทักก่อนเริ่มขอสะพานน้ำใหญ่**

**** ดื่มน้ำอากาศบริสุทธิ์ สดใส**

**** ชมนก ชมไม้ เพลิดเพลิน**

องค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด

โทร. 075-380332

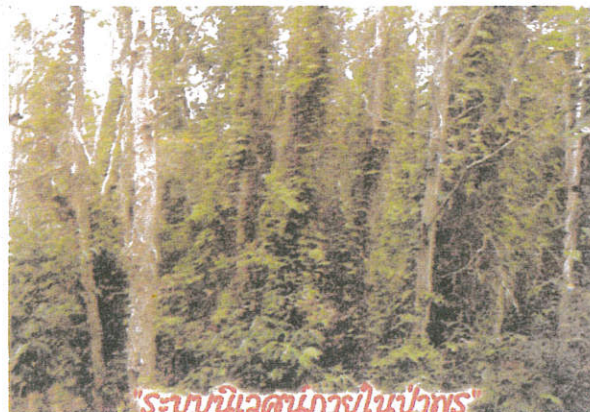
www.chauat.go.th

สวนสมเด็จพระเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ

ประวัติความเป็นมาสวนสมเด็จพระเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ

สวนสมเด็จพระเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ เป็นพื้นที่สาธารณะประโยชน์ เป็นที่ราบลุ่มสภาพป่าพรุ น้ำท่วมขัง บางฤดูกาลมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ต่างๆ พรรณ สัตว์ป่า ปลา น้ำจืดต่างๆ ชนิด มีสินทรัพย์ตามธรรมชาติมากมาย เช่น พืช ตัวต่อ โดยเฉพาะกระดาด ซึ่งเป็นพืชที่คนในท้องถิ่นและคนต่างถิ่นมาใช้สอยประโยชน์จากป่าพรุแห่งนี้มากมาย โดยเฉพาะป่าไม้ที่เจริญเติบโตได้ดีในพื้นที่ป่าพรุ เช่น ไม้พังกา ไม้ตะเคียนทอง ไม้แรก ไม้เมาน้ำ บางส่วนมีไม้เสม็ดขาว

"ระบบนิเวศน์ภายในป่าพรุ"

ต่อมาหลังจากการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติแล้ว เริ่มมีการปักปันแนวเขตเพื่อจับจองที่ดินป่าพรุ ซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ เป็นส่วนคนเพื่อเป็นพื้นที่ทำการเกษตร และหาของป่า ที่คงหลงเหลืออยู่ เช่น กระดาด และอื่นๆ โดยผู้ที่เข้าไปจับจองส่วนใหญ่ จะเป็นคนในท้องถิ่นเดิม แล้วแบ่งขายหรือให้เปล่ากับคนอพยพ

นามานเรียงก : สวนสมเด็จพระเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ

(ปัจจุบัน) คนท้องถิ่นเรียกขานกันตามสภาพพื้นที่ เช่น ทางทิศตะวันออกของป่าพรุ ชื่อเรียก "พรุบางมุด" ทางทิศตะวันตกแถบกลุ่มบ้านเนินแขกปัจจุบัน ชื่อเรียก "พรุเมป้าเขียด" แถบกลุ่มบ้านศาลาหวดทองปัจจุบัน ชื่อเรียก "พรุหลักฮ้ายทอง" และโดยทั่วไปป่าพรุแห่งนี้คนจะเรียกชื่อ "พรุขามนก" ซึ่งน่าจะมาจากเป็นศูนย์รวมของนกน้ำ นกๆ ชนิด

"สระน้ำขนาดใหญ่"

จากผลของการบุกรุกพื้นที่ของทำการเกษตรของคน
ถิ่นดั้งเดิมและคนย้ายถิ่นได้เพิ่มความเสียหายทางธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมมากมาย ป่าเริ่มหมด นกเริ่มหาย สัตว์ป่า
เริ่มตาย ที่ดินสาธารณะประโยชน์เริ่มถูกแปรสภาพและ
เปลี่ยนถ่ายมือต่อมือ ความขัดแย้งในการจับจองที่ดินเริ่มมี
มากขึ้น จึงเป็นต้นเหตุให้ผู้นำชุมชนในยุคนั้น ปี 2532
โดยมี นายสัมมิตร จุ้ยปลอด กำนันประจำตำบลชะฮวด
ร่วมกับผู้ใหญ่บ้านที่มีพื้นที่ปกครองติดต่อกับป่าพรุเกิดการ
ขัดแย้ง แย่งชิงที่ดินทำกิน อันประกอบไปด้วย หมู่ที่ 2,3,
5,7 ตำบลชะฮวด เป็นผู้ร่วมกันหารือในการแก้ปัญหา
ความขัดแย้งจากการบุกรุกที่ดิน อีกทั้งผู้นำชุมชนมีแนวคิด
ที่จะอนุรักษ์ที่ดินพื้นที่ไว้ใช้สอยร่วมกันในรูปแบบของป่าพรุ
สาธารณะประโยชน์ โดยมีกำนันสัมมิตร จุ้ยปลอด เป็น
ผู้นำหารือ โดยนายชม หนูสุย เป็นผู้นำเสนอ ขุดล้อม
รอบบริเวณป่าพรุทั้งหมด ผู้ใหญ่สมนึก ครุฑเดช เสนอ
ให้ใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด โดยประกาศห้ามปรามการ
บุกรุกกันไปก่อน

"กึ่งวันฤดูอุดมสมบูรณ์"

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2533 องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมี
นายณรงค์ แสงสุริยงค์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในขณะนั้นอนุมัติงบประมาณขุดล้อมรอบชั้นนอก ทั้งการ
ให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชน เช่น นายเช็น ทองพลัด
นายชม หนูเอียด นายจันทร์ สังข์นุ่น ได้ให้ความ
ร่วมมือ จนโครงการแล้วเสร็จ และปี พ.ศ. 2534 ผู้ว่า
ราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช นายณรงค์ แสงสุริยงค์
ได้มาเยี่ยมโครงการขุดล้อมรอบทาง

ในปี พ.ศ. 2536 ทางสำนักพระราชวังได้มีหนังสือ
ทรงอนุญาตให้ใช้นาม "สวนสมเด็จพระเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ"
ในสมัยนั้นผู้ว่าฯสุชาญ พงศ์เหนือ และนามขานเรียก
ป่าพรุพื้นที่จึงเป็น "สวนสมเด็จพระเจ้าฯ" ตัดปากชาวบ้าน
ตลอดมา

ลานกำม่อน ร่มรื่นด้วยต้นสน

ริมสระน้ำ ร่มรื่น

